

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Aka 173/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 29.11.2018r. w sprawie IIIKo 626/18,			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			

# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza		

	przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego,	

	nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	Zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu			
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO					

**WOBEC
ZGŁOSZONYCH
ZARZUTÓW i
wniosków**

Lp.	Zarzut	
1.	<p>- obraza przepisów prawa materialnego tj. art.445§1i2kc w zw. z art.448kc w zb. z art.552§1kpk poprzez ich błędną wykładnię i uznanie, że dla ustalenia odpowiedniego zadośćuczynienia dla wnioskodawcy należy przyjąć, że za miesiąc pozbawienia wolności jako rekompensatę zasądza się średnie wynagrodzenie w gospodarce narodowej w chwili wyrokowania;</p> <p>- obraza przepisów prawa materialnego tj. art.445§1i2kc w zw. z art.448kc w zb. z art.552§1kpk poprzez ich błędną wykładnię i zasądzenie niewspółmiernie niskiej- w</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

stosunku do
rozmiaru
krzywdy
doznanej przez
K. G.- kwoty
zadośćuczynienia,
gdy całokształt
okoliczności
sprawy, tj.
przyczyny
skazania
wnioskodawcy,
okoliczności
aresztowania,
obiektywnie
długi okres
izolacji, warunki
odbywania kary
pozbawienia
wolności w
zakładzie
karnym, represje
jakich
doświadczył w
trakcie
odbywania kary,
długotrwała
rozląka z
rodziną, wpływ
izolacji na
relacje z
bliskimi, zmiany
jakie zaszły w
psychice-
przemawiają za
zasądzeniem
dalszej kwoty
zadośćuczynienia;

- obraza
przepisów prawa
materialnego tj.
art.445§1i2kc w
zw. z art.448kc
w zb. z
art.552§1kpk
poprzez ich
błądną
wykładnię i
niewzględzenie

	<p>we właściwy sposób wszystkich istotnych okoliczności, które miały wpływ na wymiar krzywdy K. G., a w konsekwencji na wysokość zadośćuczynienia, a zwłaszcza warunków w jakich odbywał blisko 3-letnią izolację, okoliczności pozbawienia wolności wnioskodawcy, poczucia rażącej niesprawiedliwości, biernego palenia tytoniu, które nie tylko miały wpływ na jego poczucie fizyczne ale również psychiczne, tłumienie potrzeb religijnych jakie doznał za przynależność do związku (...)</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>zarzuty zasadne w części, w której skarżący</p>			

podnosił, że kwota zasądzonego przez Sąd I instancji zadośćuczynienia nie jest odpowiednia za krzywdę, której doznał wnioskodawca, wynikłą z wykonania kary, której nie powinien był ponieść,

należy zgodzić się z apelującym, że wyliczenie zasądzonego zadośćuczynienia przy uwzględnieniu średniego miesięcznego wynagrodzenia z daty orzekania, było nieprawidłowe i doprowadziło do zasądzenia zadośćuczynienia niewspółmiernie niskiego, symbolicznego w stosunku do krzywdy wyrządzonej K. G., który doświadczył ponadprzeciętnych cierpień z uwagi na skazanie go za poglądy religijne, wyznawaną przez niego wiarę, z powodu warunków w

jakich odbywał
bezpodstawną
karę
pozbawienia
wolności, w
trakcie której
pracował w
kamieniołomach,
i brak kontaktu z
bliskimi,

Sąd Apelacyjny
zgadza się ze
skarżącym, że
Sąd I instancji
nie uwzględnił
we właściwy
sposób
wszystkich
istotnych
okoliczności,
które miały
wpływ na
poziom
skrzywdzenia
wnioskodawcy,

pomimo
dokonania
prawidłowych
ustaleń co do
okoliczności
zatrzymania i
skazania K. G.,
okresu
wykonywania
wobec niego
kary
wymierzonej w
sprawie IVKp
1345/70 Sądu
Powiatowego we
Wrocławiu,
warunków, w
jakich tą karę
wykonywano,
represji, których
wówczas
doświadczył oraz
skutków

bezpodstawnego
pozbawienia
wolności dla
zdrowia
wnioskodawcy i
relacji z bliskimi,
zasądzone przez
Sąd Okręgowy
zadośćuczynienie
nie może zostać
uznane za
adekwatne do
wyrządzonej mu
krzywdy,

Sąd Odwoławczy
nie zgadza się
natomiast ze
stwierdzeniem
apelującego
wiążącą
zadośćuczynienie
z 3-letnią
izolacją K. G.,
ponieważ okres
bezpodstawnego
pozbawienia
wolności
wnioskodawcy w
sprawie IVKp
1345/70 Sądu
Powiatowego we
Wrocławiu to
10.2 miesiąca,
prawidłowo
ustalony przez
Sąd I instancji,
przy
uwzględnieniu
proporcji jaką
należało przyjąć
z uwagi na fakt,
że kara ta została
następnie objęta
wyrokiem
łącznym Sądu
Śląskiego
Okręgu
Wojskowego z
dnia 19.11.1971r.,

w sprawie So 212/71, i orzeczoną tym rozstrzygnięciem karą łączną 4 lat pozbawienia wolności, co przy uwzględnieniu rzeczywistego okresu pozbawienia wolności w wykonaniu kary łącznej, oznacza, że K. G. był niesłusznie pozbawiony wolności w sprawie IVKp 1345/70 Sądu Powiatowego we Wrocławiu przez okres 10.2 miesiąca, i tylko ten okres mógł być podstawą ustalenia należnego wnioskodawcy zadośćuczynienia a nie cały okres izolacji więziennej w wykonaniu kary łącznej,

należy podkreślić, że skarżący nie zakwestionował dokonanych w tym zakresie ustaleń Sądu Okręgowego,

powyższa ocena zarzutów apelacji jest zgodna ze stanowiskiem

<p>wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25.05.2021r., w sprawie VKK 519/19 wydanym po rozpoznaniu kasacji złożonej przez pełnomocnika wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 30.05.2019r., w sprawie IIAKa 48/19, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 29.11.2018r. w sprawie IIIKo 626/18</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie żądania wnioskodawcy w dalszej dochodzonej części tj. zasądzenia od Skarbu Państwa na rzecz wnioskodawcy K. G. dodatkowo kwoty 953.284zł tytułem zadośćuczynienia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>wniosek bezzasadny w części przewyższającej kwotę 123.284zł,</p> <p>domaganie się w środku odwoławczym zasądzenia na rzecz wnioskodawcy kwoty 953.284zł tytułem zadośćuczynienia, które razem z kwotą przyznaną przez Sąd I instancji- 46.716zł, odpowiadałoby całej kwocie dochodzonego przez K. G. z tego tytułu roszczenia- 1.000.000zł, jest nieuzasadnione,</p> <p>wnioskodawca nie wykazał, że kwota niemal 100.000zł za miesiąc bezpodstawnego pozbawienia wolności jest kwotą adekwatną do</p>	

wyrządzonej mu
krzywdy,

zdaniem Sądu
Odwoławczego
kwota ta jest
kwotą
wygórowaną i
nie ma
charakteru
rekompensaty, a
nieuzasadnionego
przysporzenia
majątkowego i
nie może zostać
zaakceptowana
przez Sąd
Apelacyjny,

przyznanie K.
G. przez Sąd
Apelacyjny
dodatkowego
zadośćuczynienia
w kwocie
123.284zł co
łącznie z kwotą
zasądzoną przez
Sąd I instancji-
46.716, daje
kwotę
170.000zł,
stanowi kwotę
adekwatną do
doznanej przez
niego krzywdy,
mającą realną
wartość
ekonomiczną i
tym samym
uwzględnia
zalecenia Sądu
Najwyższego
zawarte w
wyroku z dnia
25.05.2021r. w
sprawie VKK
519/19,

uwzględnia ona wszystkie okoliczności ustalone w toku postępowania składające się na krzywdę wynikłą z wykonania, przez okres 10.2 miesiąca, kary pozbawienia wolności, której nie powinien był ponieść, orzeczonej wyrokiem Sądu Powiatowego we Wrocławiu z dnia 18.11.1970r., w sprawie IVKp 1345/70,

łącznie kwota zadośćuczynienia przyznana K. G. nie jest kwotą symboliczną, i została ustalona przy uwzględnieniu trzykrotnego średniego miesięcznego wynagrodzenia z daty orzekania przez Sąd Apelacyjny(5.657,30zł (średnie miesięczne wynagrodzenie za III kwartał 2021r.)x3=16.971,90zł),

przyjęty przez Sąd Odwoławczy sposób wyliczenia pozwala zobiektywizować

poziom krzywdy doznanej przez wnioskodawcę i pozwala na ustalenie zadośćuczynienia odpowiadającego aktualnym warunkom życia i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa w Polsce, i stanowi gwarancję, że zadośćuczynienie będzie miało realną siłę nabywczą,

Sąd Apelacyjny stanął na stanowisku, że w przypadku K. G. łączna kwota zadośćuczynienia, za miesiąc pozbawienia wolności, musi oscylować na poziomie trzykrotnego średniego miesięcznego wynagrodzenia z daty orzekania w postępowaniu odwoławczym żeby stanowiła sumę odpowiednią do krzywdy jaka wiąże się z ponadprzeciętnymi cierpieniami, których doznał w związku z bezpodstawnym wykonaniem kary pozbawienia

<p>wolności orzeczonej w sprawie IVKp 1345/70 Sądu Powiatowego we Wrocławiu</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.11.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>0.1.wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 29.11.2018r. w sprawie IIIKo 626/18, w którym</p>		

**oddalono
wniosek K. G.
o zasądzenie
na jego rzecz,
na podstawie
art.552§1kpk,
zadośćuczynienia
w kwocie
1.000.000zł,
za
niewątpliwie
niesłuszne
wykonanie
kary
pozbawienia
wolności w
sprawie IVKp
1345/70 Sądu
Powiatowego
we
Wrocławiu,
ponad kwotę
46.716zł oraz
kwotę
123.284zł
(przyznaną
przez Sąd
Odwoławczy
o czym w
dalszej części
uzasadnienia)**

Zwięźle o
powodach
utrzymania w
mocy

wnioskodawca
nie udowodnił,
że poniesioną
przez niego
krzywdę z tytułu
niesłusznego
wykonania kary
pozbawienia
wolności może
zrekompensować
tylko kwota

w wysokości
1.000.000zł,

przyznanie K. G.
zadośćuczynienia
w łącznej kwocie
170.000zł (suma
kwot
zasądzonych
przez Sąd I
instancji-
46.716zł i Sąd
II instancji-
123.284zł)
stanowi kwotę
adekwatną do
doznanej przez
niego krzywdy,
mającą realną
wartość
ekonomiczną i
tym samym
uwzględnia
zalecenia Sądu
Najwyższego
zawarte w
wyroku z dnia
25.05.2021r. w
sprawie VKK
519/19
wydanym po
rozpoznaniu
kasacji złożonej
przez
pełnomocnika
wnioskodawcy
od wyroku Sądu
Apelacyjnego w
Szczecinie z dnia
30.05.2019r., w
sprawie IIAKa
48/19,
utrzymującego w
mocy wyrok
Sądu
Okręgowego w
Szczecinie z dnia
29.11.2018r. w

sprawie IIIKo
626/18,

zdaniem Sądu
Odwoławczego
łączna kwota
przyznanego K.
G.
zadośćuczynienia-
170.000zł,
rekompensuje
skutki
wykonania
wobec niego
kary
pozbawienia
wolności, której
nie powinien
ponieść,

mając na uwadze
poczynione w
sprawie
ustalenia i ocenę
wszystkich
okoliczności
istotnych dla
rozpoznania i
rozstrzygnięcia
sprawy w
zakresie
roszczenia K.
G. co do
zadośćuczynienia,
domaganie się
przez
wnioskodawcę z
tego tytułu
kwoty
przewyższającej
170.000zł, jest
nieuprawnione,

zadośćuczynienie
zawiera
wprawdzie cechy
kompensacyjne
to jednak
wysokość tego
żądania musi

być utrzymana w rozsądnych granicach odpowiadających aktualnym warunkom życia i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa w Polsce,

kwota zadośćuczynienia nie może być nadmierna w stosunku do krzywdy i nie może być źródłem nieuzasadnionej korzyści majątkowej,

domaganie się w środку odwoławczym zasądzenia na rzecz wnioskodawcy kwoty 953.284zł tytułem zadośćuczynienia, która razem z kwotą przyznaną przez Sąd I instancji- 46.716zł, odpowiadałoby całej kwocie dochodzonego przez K. G. z tego tytułu roszczenia- 1.000.000zł, jest nieuzasadnione,

wnioskodawca nie przedstawił dowodów uzasadniających

jego żądanie z
tytułu
zadośćuczynienia
na poziomie
1.000.000zł,

kwota
dochodzona
przez K. G. z
tytułu
zadośćuczynienia
oznacza, że za
miesiąc
pozbawienia
wolności
domaga się on
niemal
100.000zł co
jest kwotą bez
wątpienia
wygórowaną i
nie ma
charakteru
rekompensaty, a
nieuzasadnionego
przysporzenia
majątkowego i
nie może zostać
zaakceptowana
przez Sąd
Apelacyjny,

z uwagi na
treść jednego z
zarzutów
apelacji, w
którym krzywdę
wnioskodawcy
łączono z 3-
letnim pobytem
w zakładzie
karnym, w
związku z
odbywaniem
kary łącznej
pozbawienia
wolności
orzeczonej
wyrokiem Sądu
Śląskiego

Okregu
Wojskowego z
dnia 19.11.1971r.,
w sprawie So
212/71 oraz
stanowiskiem
wyrażonym
przez K. G. w
toku rozprawy
apelacyjnej, w
którym kwotę
1.000.000zł
dochodzoną z
tytułu
zadośćuczynienia
wiązał z 5-
letnim okresem
pozbawienia go
wolności, w
związku ze
wszystkimi
skazaniami, u
podstaw których
była wyznawana
przez niego
wiara i
przynależność
do Świadków
Jehowy, należy
podkreślić, że
w niniejszym
postępowaniu
przedmiotem
rozstrzygnięcia
było ustalenie
zadośćuczynienia
za krzywdę
wynikłą z
niesłusznego
wykonania kary
pozbawienia
wolności
orzeczonej
wyrokiem Sądu
Powiatowego we
Wrocławiu w
sprawie IVKp
1345/70-
zgodnie z
niekwestionowanymi

w tym zakresie
ustaleniami
Sądu I instancji,
co do proporcji
jaką należało
przyjąć z uwagi
na fakt, że
kara ta została
objęta następnie
opisanym
powyżej
wyrokiem
łącznym i
orzeczoną tym
rozstrzygnięciem
karą łączną 4
lat pozbawienia
wolności, co przy
uwzględnieniu
rzeczywistego
okresu
pozbawienia
wolności w
wykonaniu kary
łącznej, oznacza,
że K. G.
był niesłusznie
pozbawiony
wolności w
sprawie IVKp
1345/70 Sądu
Powiatowego we
Wrocławiu przez
okres 10.2
miesiąca, i tylko
ten okres mógł
być podstawą
ustalenia
należnego
wnioskodawcy
zadośćuczynienia

0.15.2.
Zmiana
wyroku sądu
pierwszej
instancji

o.o.11.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 29.11.2018r. w sprawie IIIKo 626/18, w punkcie 2, w którym oddalono wniosek K. G. o zasądzenie na jego rzecz, na podstawie art.552§1kpk, zadośćuczynienia za niewątpliwie niesłuszne wykonanie kary pozbawienia wolności w sprawie IVKp 1345/70 Sądu Powiatowego we Wrocławiu, przewyższającej kwotę 46.716zł, przez jego zmianę i zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz wnioskodawcy, ponad kwotę zasądzoną zadośćuczynienia, kwotę 123.284zł(sto dwadzieścia trzy tysiące dwieście osiemdziesiąt cztery złote)</p>		

Zwięźle o powodach zmiany	
okoliczności wskazane powyżej w punkcie 5.1. uzasadnienia, kwota o którą Sąd Odwoławczy zwiększył należne wnioskodawcy zadośćuczynienie powoduje, że łączna kwota przyznana K. G. za krzywdę wynikłą z wykonania kary, której nie powinien był ponieść, orzeczonej wyrokiem wydanym w sprawie IVKp 1345/70 Sądu Powiatowego we Wrocławiu, to 170.000zł, jest ona adekwatna do krzywdy jaką mu wyrządzono, ponieważ oscyluje na poziomie trzykrotnego średniego miesięcznego wynagrodzenia w dacie orzekania przez Sąd II instancji i ma realną	

wartość
nabywczą,

tym samym
czyni zadość
zaleceniom Sądu
Najwyższego
zawartym w
wyroku z dnia
25.05.2021r., w
sprawie VKK
519/19,

natomiast kwota
wskazana przez
prokuratora w
toku rozprawy
apelacyjnej, w
dniu 9.12.2021r.,
która łącznie z
kwotą przyznaną
przez Sąd I
instancji dałaby
kwotę 60.000zł
jest kwotą
nieodpowiadającą
tym zaleceniom,
ponieważ przy
takim
rozstrzygnięciu
poziom
zadośćuczynienia
byłby niewiele
wyższy od kwoty
średniego
miesięcznego
wynagrodzenia
w dacie
orzekania przez
Sąd II instancji,
i byłby zbieżny
ze sposobem
ustalenia kwoty
zadośćuczynienia
przez Sąd I
instancji, co
spotkało się
ze stanowczym
sprzeciwem
Sądu

Najwyższego uznającego takie rozstrzygnięcie za jawnie niesprawiedliwe, a zasądzoną kwotę zadośćuczynienia za symboliczną, zdaniem Sądu Apelacyjnego kwota 60.000zł, nie stanowiłaby właściwej rekompensaty za ponadprzeciętne cierpienia jakich doświadczył wnioskodawca odbywając karę bezwzględnego pozbawienia wolności za poglądy religijne, w ciężkich warunkach, pracując w trakcie jej odbywania w kamieniołomach, karę, której wymierzenie stanowiło naruszenie prawa obowiązującego w dacie wydania wyroku w sprawie IVKp 134/70

**0.15.3.
Uchylenie
wyroku sądu
pierwszej
instancji**

0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylecia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III.	zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz wnioskodawcy K. G. 240zł(dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym, na podstawie §11ust.6 i §16 rozporządzenia	

	Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych	
IV.	o kosztach postępowania orzeczono na podstawie art.554§4kpk	
7. PODPIS		
SSO(del.) Robert Mąka SSA Maciej Żelazowski SSA Piotr Brodniak		

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	pełnomocnik wnioskodawcy K. G.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	punkt 2. wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 29.11.2018r. w sprawie IIIKo 626/18, w którym oddalono wniosek K. G. o zasądzenie na jego rzecz, na podstawie art.552§1kpk, zadośćuczynienia w kwocie przewyższającej 46.716zł, tj. kwoty 953.284zł, za niewątpliwie niesłuszne wykonanie kary pozbawienia wolności w	

	sprawie IVKp 1345/70 Sądu Powiatowego we Wrocławiu	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów	

	postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	Zmiana